

Vyjádření vedoucí práce Evy Šimkové Úloha tanečních zábav, merend a jiných společenských událostí v životě české měšťanské ženy 19. Století

Bakalářská práce Evy Šimkové se soustředila na téma oblíbené a důležité činnosti českých mladých žen 19. Toletí, které je pomáhaly uvádět do společnosti a získávat své místo na „sňatkovém trhu“ v pracích předních českých angažovaných žen Sofie Podlipské, Věnceslavy Lužické Srbové, Elišky Krásnohorské, které ani tak nedělil věk, jako názory na ženské vzdělávání, veřejné aktivity a domácí povinnosti. Studentku jistě lákal k tomuto tématu jistě i určitá líbeznost a barvotiskovost, ačkoliv od samého počátku její práce bylo zřejmé, že téma to vlastně ní vůbec jen „zábavné“. Eva Šimková si své téma zvolila samostatně a na jejím přístupu bylo vždy sympatické, jí práce nikdy nepřestala zajímat, i když se musela ke svému textu mnohokrát vracet. Téma si zvolila široké, které se postupně modifikovalo z více historického zaměření k literárnějšímu pohledu. Přesto zůstal převažující historický pohled, který překrývá částečně literárnost textů, která by mohla být více analyzována, ale i tak se práce značně rozrostla.

Studentka dobře pracuje se současnými historickými pracemi, jejichž metodologii dokáže bystře uchopovat a využívat ke svému prospěchu. Je třeba ocenit, že ji dnes již rozsáhlá literatura o ženském hnutí 19. Století nezahltila, že ji dokázal kriticky využít. Dobré znalosti sekundárních zdrojů ji také pomáhají udržet koncentrovaný úhel pohledu. Často se během psaní práce studentka nechávala svést jako čtenářka, a pevný historický kontext jí ale dokázal udržet u meritu věci.

Vlastní analýzy čtyř textů Lidské včely od Sofie Podlipské, Svěhlavička Elišky Krásnohorské, Maloměstský román Terézy Novákové a výchovného „nebeletristického“ spisu Růže Stolistá V. Lužické Srbové, jsou živé a někdy ještě místy příliš popisné. Eva Šimková se však statečně s touto obtíží poštěla do křížku. Analýzy jsou zřetelé a je z nich vidět, jak zásadní téma zábava, tanečky, merendy byly a jak podstatnými proměnami musela žena v 19. století procházet. „Zábavné“ v práci Evy Šimkové se stalo klíčem k pochopení dynamiky emancipace, která nebyla jen na povrchu, ve struktuře jednání a chování nebo v zákonech, ale zasahovala i možnosti žen jako spisovatelek. I přes občasné sklouzávání k poněkud novinářské manýře, nejde o práci banální a bezútěšně prázdnou. Naopak.

Doufám, že Evě Šimkové její práce nad bakalářskou prací ještě mnoho poslouží.

Doporučuji k obhajobě.

Doc. Libuše Heczková